

MARX JA ENGELS KAPINASTA

Menshevikki N. H.⁶³ tietää, että rohkeudella valloitetaan kaupunkuja ja... rohkenee vielä kerran syyttää bolshevikkeja blanquilaisuudesta (kts. „Simartle“⁶⁴. N° 7).

Siinä ei tietenkään ole mitään ihmeteltävää. Saksan opportunistit Bernstein ja Vollmar ovat jo kauan nimittäneet Kautskya ja Bebeliä blanquilaisiksi. Ranskan opportunistit Jaurès ja Millerand ovat jo kauan syyttäneet Guesdea ja Lafargueta blanquilaisuudesta ja jakobinilaisuudesta. Siitä huolimatta koko maailma tietää, että Bernstein, Millerand, Jaurès ja muut ovat opportunisteja, että he pettävät marxilaisuutta, kun taas Kautsky, Bebel, Guesde, Lafargue ja muut ovat vallankumouksellisia marxilaisia. Mitä ihmeteltävää siinä on, jos Venäjän opportunistit ja heidän kannattajansa N. H. matkivat Euroopan opportunisteja ja nimittävät meitä blanquilaisiksi? Se merkitsee vain sitä, että bolshevikit ovat Kautskyn ja Guesden tavoin vallankumouksellisia marxilaisia⁶⁵.

Voisimme lopettaa tähän keskustelun N. H:n kanssa. Mutta hän „syventää“ kysymystä ja yrittää todistella

kantaansa. Älkäämme siis loukatko häntä, vaan kuunnelkaamme.

N. H. ei ole samaa mieltä bolshevikkien seuraavan mielipiteen kanssa:

„Sanokaamme *, kaupunkilaisväki on täynnä vihaa hallitusta kohtaan **, se saattaa nousta taisteluun aina, kun siihen tulee tilaisuus. Tämä merkitsee, että määrällisesti me olemme jo valmiit. Mutta se vielä ei riitä. Kapinan voittamiseksi on laadittava ennakolta taistelusuunnitelma, suunniteltava ennakolta taistelutaktiikka, on oltava järjestyneet joukko-osastot j.n.e.“ (kts. „Ahali Tshovreba“ № 6).

N. H. ei hyväksy tätä. Minkä vuoksi? Sen vuoksi, että se on muka blanquillaisuutta! N. H. ei siis halua, että olisi „taistelutaktiikka“, „järjestyneet joukko-osastot“ ja järjestynyt kapina — kaikki se näyttää olevan jotain toisarvoista ja tarpeetonta. Bolshevikit sanovat, että yksinomaan „viha hallitusta kohtaan ei riitä“, yksinomaan „tietoisuus“ ei riitä, tarvitaan vielä „joukko-osastot ja taistelutaktiikka“. N. H. hylkää sen kaiken nimittäen sitä blanquillaisuudeksi.

Painakaamme tämä mieleemme ja menkäämme edelleen.

N. H:ta ei miellytä seuraava Leninin ajatus:

„Meidän on koottava yhteen Moskovan, Donetsin, Rostovin ja muiden kapinain kokemus, tehtävä tunnetuksi tätä kokemusta, valmennettava sitkeästi ja

---

* Tässä on N. H. vaihtanut sanan „sanokaamme“ sanaan „kun“, mikä jonkun verran muuttaa ajatusta.

** Tässä N. H. on jättänyt pois sanat „hallitusta kohtaan“ (kts. „Ahali Tshovreba“ № 6).

kärsivällisesti uusia taisteluvoimia, **koulutettava ja karaistava** niitä useissa sissitaisteluissa. Uusi purkaus ei ehkä tapahdukaan vielä keväällä, mutta se tulee, ja kaiken todennäköisyyden mukaan se ei ole kovin-kaan kaukana. Meidän on otettava se vastaan aseis-
tautuneina, sotilaallisesti järjestäytyneinä, kykene-
vinä ratkaiseviin hyökkäystoimiin“ (kts. „Partiinije Izvestija“) ⁶⁷.

N. H. ei hyväksy tätä Leninin ajatusta. Minkä vuoksi? Sen vuoksi, että se on muka blanquillaisuutta!

N. H:n mielestä siis asia on niin, että meidän **ei pidä** „koota yhteen joulukuun kapinan kokemusta“ **eikä pidä** „tehdä sitä tunnetuksi“. Tosin purkaus lähestyy, mutta N. H:n mielestä meidän **ei pidä** „ottaa sitä vastaan aseistautuneina“, meidän **ei pidä** valmistautua „ratkaiseviin hyökkäystoimiin“. Minkä vuoksi? Luultavasti sen vuoksi, että aseistautumattomina ja valmistautumattomina voitamme pikemmin! Bolshevikit sanovat, että purkaus on odotettavissa ja siksi meidän velvollisuutemme on valmistautua siihen niin tietoisuuden alalla kuin myöskin aseistautumisen alalla. N. H. tietää, että purkaus on odotettavissa, mutta ei tunnusta muuta kuin sanallisen agitation ja sen vuoksi epäilee aseistautumisen välttämättömyyttä, pitää sitä tarpeettomana. Bolshevikit sanovat, että vaistovaraisesti alkaneeseen ja hajanaiseen kapinaan on tuotava tietoisuus ja järjestyneisyys. N. H. ei hyväksy tätäkään—se on muka blanquillaisuutta. Bolshevikit sanovat, että määrätyllä hetkellä tarvitaan „päätäviä hyökkäystoimia“. N. H:ta ei miellytä enempää **päätäväisyys** kuin **hyökkäystoimetkaan**—kaikki se on muka blanquillaisuutta.

Painakaamme tämä mieleemme ja katsokaamme, miten Marx ja Engels suhtautuivat aseelliseen kapinaan.

Marx kirjoitti näin viisikymmenluvulla:

„Kun kerran kapina on aloitettu, niin on toimittava mitä suurimmalla päättäväisyydellä ja ryhdyttävä **hyökkäykseen**. Puolustus on jokaisen aseellisen kapinan surma... Yllätä vastustajasi silloin, kun sen voimat ovat vielä hajallaan, hanki joka päivä uusia, vaikkapa pieniäkin menestyksiä; säilytä se moraalinen ylivoima, jonka kapinaliikkeen alkumenestys on sinulle tuottanut; vedä puolellesi horjuvat ainekset, jotka aina menevät voimakkaimman mukana ja jotka aina asetuvat varmemmalle puolelle; pakoita vihollisesi perääntymään, ennenkuin se ehtii koota voimiaan sinua vastaan; sanalla sanoen, toimi Dantonin — tähän asti tunnetuista vallankumoustaktiikan mestareista suurimman — sanojen mukaan: **rohkeutta, rohkeutta ja vielä kerran rohkeutta**“ (kts. K. Marx, „Historiallisia kuvauksia“, s. 95)⁶⁸.

Niin sanoo suurin marxilainen Karl Marx.

Kuten näette, Marxin mielestä sen, joka tahtoo kapinan voittoa, on lähdettävä hyökkäykseen. Ja mehän tiedämme, että sillä, joka lähtee **hyökkäykseen**, on oltava sekä aseistusta että sotilaallisia tietoja ja koulutettuja joukko-osastoja — ilman sitä hyökkäys on mahdotonta. Mitä taas tulee rohkeihin hyökkäystoi-
miin, niin se on Marxin mielestä jokaisen kapinan sielu. Mutta N. H. ivaa sekä rohkeita hyökkäystoi-
miä että hyökkäyspolitiikkaa, sekä järjestyneitä joukko-
osastoja että sotilaallisten tietojen tunnetuksi teke-
mistä — kaikki se on muka blanquilaiisuutta! Siis N. H.

on marxilainen, mutta Marx blanquilainen. Marx parka! Kunpa hän voisi nousta haudasta ja kuunnella N. H:n löperrytä.

Entä mitä Engels sanoo kapinasta? Puhuessaan erään kirjasensa eräässä kohdassa Espanjan kapinasta ja väittäessään anarkisteja vastaan Engels jatkaa:

„Tällä, joskin päättömästi aletulla kapinalla oli vielä suuria voiton mahdollisuuksia, jos sitä olisi johdettu edes hiukankin järkevästi, vaikkapa edes Espanjan sotilaskapinoiden tapaan, jolloin jonkin kaupungin varuskunta nousee kapinaan, lähtee lähimpään kaupunkiin, tempaa mukaansa tuon kaupungin jo ennakolta muokatun varuskunnan ja kasvaen kuin lumivyöry ryntää pääkaupunkia kohti, kunnes onnistunut taistelu tai kapinallisia vastaan lähetettyjen sotajoukkojen siirtyminen heidän puolelleen ratkaisee voiton. Tällainen menettelytapa oli tällä kerralla erikoisen sopiva. Kapinalliset oli kaikkialla jo kauan sitten järjestetty vapaaehtoisein pataljooniin (kuuletteko, toveri, Engels puhuu pataljoonista!); tosin niissä oli huono kuri, mutta ei varmaankaan sen huonompi kuin Espanjan vanhan, suurimmalta osaltaan rappeutuneen armeijan rippeiden keskuudessa. Hallituksen ainoana luotettavana sotaväkenä olivat santarit (guardias civiles), mutta ne oli siroteltu ympäri maata. Ennen kaikkea piti estää santarmijoukkojen keskitys ja se voitiin estää vain toimimalla **hyökkäävästi** ja **uskaltamalla** lähteä avoimelle kentälle... (huomio, huomio, toverit!). Ja jos tahdottiin voittaa, niin muuta keinoa ei ollut...“ Edelleen Engels moittii bakuninilaisia, jotka julistivat periaatteekseen sen, mikä olisi voitu välttää: „nimittäin vallankumouksellisten voimien pirstou-

tuneisuus ja hajanaisuus, mikä antoi yksille ja samoille hallituksen sotajoukoille mahdollisuuden kukistaa kapinan toisensa jälkeen“ (kts. Engels, „Bakuninilaiset työssä“) ⁶⁰.

Niin sanoo tunnettu marxilainen Friedrich Engels...

Järjestyneet pataljoonat, hyökkäyspolitiikka, kapinan järjestäminen, erillisten kapinain yhdistäminen — sitä tarvitaan Engelsin mielestä kapinan voittoon viemiseksi.

Siis N. H. on marxilainen, mutta Engels blanquilainen! Engels parka!

Kuten näette, N. H. ei tunne Marxin ja Engelsin kantaa kapinaan nähden.

Se ei olisi vielä mitään. Me väitämme, että N. H:n esittämä taktiikka väheksyy ja tosiasiallisesti kieltää aseistuksen, punaisten joukko-osastojen ja sotilaallisten tietojen merkityksen. Tuo taktiikka on aseettoman kapinan taktiikkaa. Tuo taktiikka työntää meitä „jouluun tappioon“. Minkä vuoksi joulukuussa meillä ei ollut aseita, joukko-osastoja, sotilaallisia tietoja y.m.? Sen vuoksi, että puolueessa oli levinnyt laajalle N. H:n tapaisten toverien taktiikka...

Mutta marxilaisuus ja todellinen elämä yhtäläillä kumoavat tuollaisen aseettoman taktiikan.

Niin puhuvat tosiasiat.

Sanomalehti „Ahalı Tshovreba“

(„Uusi Elämä“) № 19.

heinäkuun 13 pnä 1906

Allekirjoitus: K o b a

Käännetty gruusian kielestä